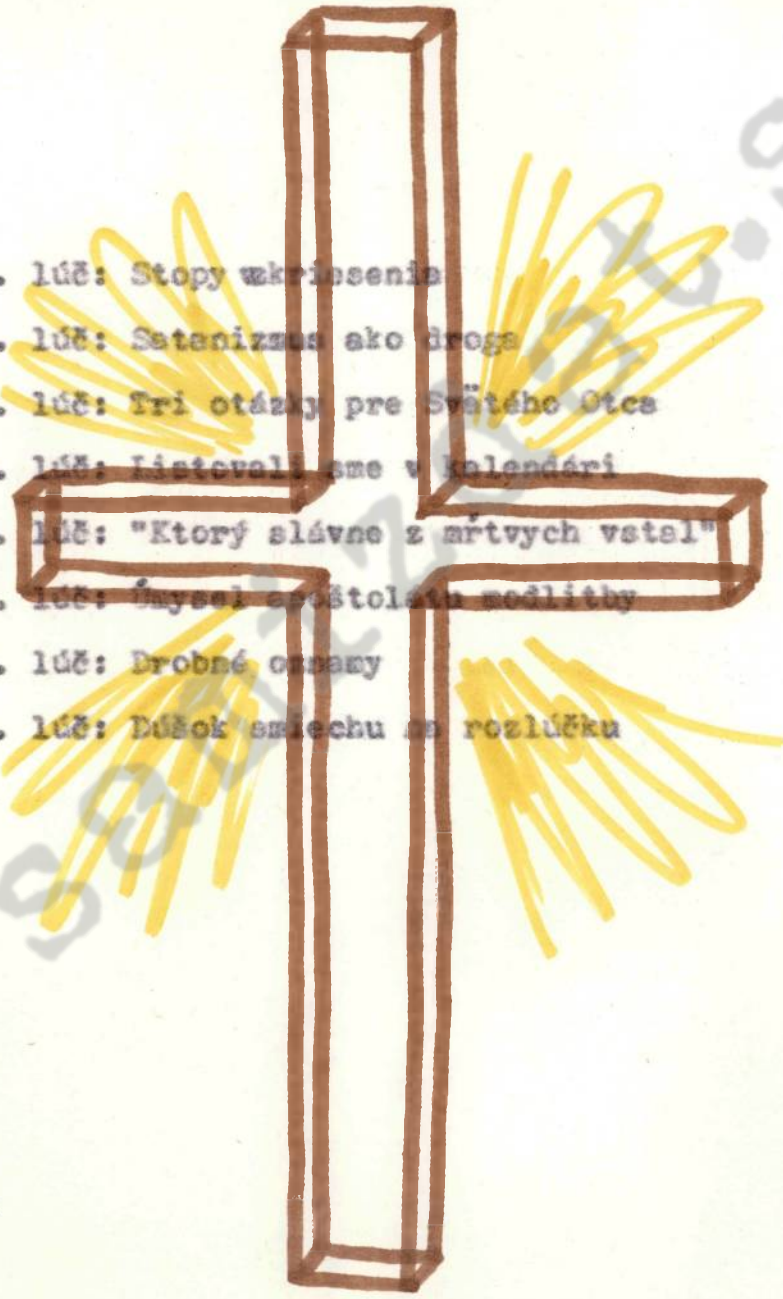

PLÁTOK

-
1. lúč: Stopy vzkriesenia
 2. lúč: Satanizmus ako droga
 3. lúč: Tri otázky pre Svätého Otca
 4. lúč: Listovali sme v kalendári
 5. lúč: "Ktorý slávne z mŕtvych vstal"
 6. lúč: Úrytok apoštolskej modlitby
 7. lúč: Drobné ospevy
 8. lúč: Dúšok smiechu na rozlúčku

APRIL / 1991

STOPY VZKRIESENIA

Sedím v čakárni u zubára.
Predo mnou je kopa ošúchaných časopisov.
Okolo mňa čakajúci ako ja.
Každý sa uzavrel do seba.
Nepadne ani slovko.
Nepokojne dieťa fruka okolo svojej matky.
Zrazu začne starý muž šmátrať vo svojom vrecku.
Vytiahne vreckovku,
urobí na nej vz uzlíky a nastokne ich na prsty.
Vreckovka sa premení na bábiku.
Začne žiť,
beží k dieťaťu a oslovuje ho.
Dieťa sa usmeje,
potom jeho matka
a všetci ľudia v čakárni.

Napätie poľavilo,
Ktosi prehodí prvé vážavé slovo.
Ľudia vychádzajú zo seba,
poznávajú toho alebo ohoho,
objavujú sa.
Cítiť stopy vzkriesenia
skrz starého človeka
a jeho vreckovku,
skrz úsmev
a pár slov.

Stopy vzkriesenia
v čakárni,
v autobuse,
v triede,
na ihrisku,
pri bohoslužbe.
Kde ich objavíš ty?

SATANIZMUS ako droga

Istý maturant rozprával príhodu z vlaku. Denne cestuje do školy. Bez si k nemu sadol chlapec, ktorý mal na krku zavesený pomerne veľký kríž, ale opačne otočený. Presne tak, ako ho nosia prívrženci satanizmu. Nedalo mu to a dal sa s ním do reči s očakávaním niečoho varujúceho. Po chvíľke vysvitlo, že chlapec nielenže nepatrí k satanizmom, ale o satanizme takmer nič nevie. Len nejaké útržky z toho, čo počul. Celkom obyčajný chalan. Otočený kríž naozaj iba ako náhny výstrelok. Kde si to videl.

Spomenutá príhoda ilustruje niekoľko skutočností. Vonkajšie znaky nie vždy vyjadrujú vnútornú príslušnosť k nejakej myšlienke. Ani normálne nosený kríž neznačí veľa znamenat'. Ale upozorňuje nás aj na riziko. Z počiatočnej hry môže vyrásť nebezpečná závislosť, najmä ak človek nie je o veci dostatočne informovaný a neuvedomuje si, do čoho ide.

To nás podnietilo venovať sa tejto téme, keďže spomínaný sociálny jav sa rozširuje aj u nás. V prvej časti opíšeme tento problém s použitím materiálov zo zahraničnej talče. V druhej časti k nemu zaujeme stanovisko ako podnet k diskusií.

Scéna 1

Heavy-metalový koncert na futbalovom štadióne s tlačkami mladých ľudí. Bubeníkove paličky odrátajú rytmus: raz, dva, tri, štyri - a vybuchne rev. Začína masová hypnóza. Vlniace sa tela, opustené oči a ústa opakujúce sa vokalista v rytme sugestívnych taktov: "Satan! Sart! Krv! Démoni!"

Vokalista berie do oboch rúk biely drevený kríž a z celej sily ním praští o pódium. Kúsky dreva lietajú na všetky strany.

Scéna 2

Sme v roku 1432. V kaplnke francúzskeho zámku Tiffauges stojí jeho majiteľ, 28-ročný exsarkál Gilles de Rais. Gotické vnútro kaplnky odráža echo jeho zachrípaného hlasu: "Zriekam sa krížom! Zriekam sa Bohom! Ošádvan sa do moci satana! Prijmi ma do počtu svojich služob, vymaž ma z knihy živých a vpiš do zoznamu mŕtvych!"

Štehtic pristupuje k oltáru, na ktorom leží zviazané nahé dieťa a nožom vykoná rituálnu vrpždu.

Tak začína de Rais svoju cestu zla, ktorá za osem rokov trvania dosiahne vyše 800 obetí mladých chlapcov a dievčat z okolitých dedín. V roku 1440 ho tribunál odsúdi na smrť.

Scéna 3

Neveľká záls. Tlačová konferencia po koncerte jednej heavy-metalovej skupiny. Hovorí člen skupiny: "Sme satanistami. Satanizmus je vlastne kult, obred, rituálne predpisy. Keď to porovnáme s učením cirkvi, u nás ja všetko naopak. Je to dôkladná antiviera, antikult, antiučenie a antiorganizácia. Preto obrátený kríž, nahá žena šfapajúca po oplývanej hostii, čierne omše, čierni knazi, čierny pápež".

Scéna 4

Pred nami je Sander La Vey, maďarský emigrant, nazývaný "čierny pápež", hlava satanovej "cirkvi" na svete. Na tajnom stretnutí prívržencov čiernej mágie v poslednú aprílovú noc roku 1966 si obholil hľavu a obľásil obnovenie starodávnych tradícií cirkvi satana.

Hovorí: "Ako mladý som hrával pri omši na organe. V sobotu v noci som videl mužov nahánajúcich sa za dievčatami tancujúcimi sa zábave

se v nedeľu ráno počas omše som ich videl sedieť v lavici spolu so ženou a deťmi. O týždeň sa všetko opakovalo. Bolo to otrasné pokrytie. Napadlo ma, že treba založiť svätyniu, ktorá by vyzdvihovala ľudské telo a hlásala kult telesných žiadostí. Potom som napísal Čiernu Bibliu a ľudia išli za mnou. Teraz je nás 800.000 v jedenástich štátoch sveta.

S c é n a 5

Po tvári mu 10-ročného chlapca tečú slzy: "Volám sa Michal Nokes. Bývam v Bakersfield v Kalifornii. Pred niekoľkými týždňami nás asi 25 detí zoberali do toho zlého kostola. Vyzliekli nás do naha a spievali modlitby démonom. Ten zlý kňaz v čiernej ornáte volal do mikrofónu, že zvelebuje diabla.

Potom vybrali mňa a 6-ročnú Sáru a kázali nám pichať ihlice do malého Jonathana, ktorý bol priviazaný na oltári. Nechceli sme to robiť, ale čierny kňaz nás donútil. Jonathan kričal a plakal. Keď sa to skončilo, kňaz ho rezal a my sme museli piť jeho krv. Bolo mi veľmi zle."

S c é n a 6

Veľká miestnosť v podzemí. Stretnutie s narkomanmi. Ihla sa vbiera do žily. Počúť biť hodiny. Práve je polnoc. Cez bočné dvare vchádza diablov kňaz v čiernej ornáte.: "Môj hlas dovoľuje východ i západ slnka, dáva znamenie polnoci i poludnia, dáva smrť slabým a úspech silným. Prichádzam, aby som zrevidovala práva človeka i Boha."

Prihovára sa chlapcovi s ohrozenou hlavou. Hovorí: "Do cirkvi satana som sa dostal cez kolegu z práce, ktorý sa tu dovedel. Chcem spoznať toto tajomstvo až do hĺbky."

Otázka: "Ako si predstavuješ svoju budúcnosť?"

Chlapec: "Budúcnosť patrí nám, vyznavačom diabla. Aj ja som bol kresťanom, ale vy kresťania už nemáte žiadnu budúcnosť. My sa učíme odpovedať zlo na zlo, násilie na násilie, Každý deň treba urobiť zlý skutok. Plazene pekla horia naplno!"

S c é n a 7

Iná podzemná miestnosť, na rakve ležia zvyšky kocúru, blondýnka hovorí: "V zemsatane, vládca zeme, rozkazujem silám temnosti, aby ma obdarili svojou pekelnou mocou!"

Čierny kňaz sa dotkne jej ramena so zakrvavenými satanskými sponami: "Smieš z teba znamenie krstu a dávam ti meno Libith."

Otočí sa k ostatným i "Toto je Libith, služobnica Satana."

S c é n a 8

Súdne sieni v poľskom meste Ferocin. Všetci prítomní vstávajú. V mene republiky súd po hlavnom pojednávaní 2. 2. 1987 rozhodol takto...

/ZRNO 1/89/

/Pokračovanie v budúcom čísle/

* * * * *

Nebojte sa života, deti, aj keď je možno ťažký. Nebojte sa sveta, hoci vyzerá zlý. A nebojte sa ani smrti, lebo ten, kto je menej zlý ako vaše zlo, kto prešiel smrťou, chce byť vaším priateľom.

T R I O T Á Z K Y P R E S V Ā T Ě H O O T C A

Keď bol pápež Ján Pavol II. vo Fulde /Západné Nemecko/, boli mu v kruhu skupín pútnikov na Donskom námestí položené rozličné otázky. Tu uvádzame z nich tieto tri:

1. Tretie tajomstvo Fatimy.
2. Podávanie sv. prijímania na ruku.
3. Najbližšia budúcnosť Cirkvi.

1. otázka: Čo je tretie tajomstvo Fatimy?

Sv. Otec: "Malo byť zverejnené už v roku 1960. Pre ťažký obsah, aby nebola... svetová noc pohnutá k istým činom, dali predchodcovia v úrade Petrovom prednosť k diplomatickému odkladu. Okrem toho by malo každému stačiť ak vie toto: Ak čítame, že oceány zaplavia celé kontinenty, že ľudia budú povolani z minúty na minútu a to v miliónoch, potom by človekakužične po zverejnení tohto tajomstva nemal túžiť.

Mnohí však chcú vedieť zo zvedavosti a záľuby v senzácie, zabúdajú však, že vedieť, znamená tiež zodpovednosť. To je nebezpečné, ak sa nič nechce robiť proti zlu. " Tu chytil pápež ruženec a povedal: "Toto je liek, proti tomuto zlu. Modlite sa a ďalej sa nepytajte. Všetko ostatné zverte do Matku Božiu."

2. otázka: Sv. Otče, podávanie sv. prijímania na ruku?

Sv. Otec: "Áno, existuje apoštolský list, podľa ktorého existuje toto zvláštne dovolenie - bolo to prianím jednotlivých diecéznych biskupov - podriadil som sa daným okolnostiam týchto diecéz."

3. otázka: Ako to pôjde ďalej v Cirkvi?

Sv. Otec: "Ako to pôjde ďalej v Cirkvi? Musíme sa v krátkej dobe pripraviť na veľké skúšky, ktoré môžu dokonca žiadať nasadenie nášho života a úplnú odovzanosť Kristovi a pre Krista. Môže to byť zmiernené vašou i našou modlitbou, ale v žiadnom prípade už nie odvrátené, lebi iba tak môže prísť k skutočnej obnove Cirkvi. Ako často sa už v krvi zrodila obnova Cirkvi. Ani teraz to nepôjde ináč. Budme silní a pripravujeme sa. Dôverujeme Kristovi a jeho Matke. Modlime sa veľa a často ruženec, potom budeme robiť málo a práca mnoho."

VYKLAD MODLITBY: "Z D R A V A S "

/Pokračovanie k II. časti - Pozdrav Alžbety /

Nechceme tu písať kompletnú mariológiu, nech je však dovolené poznamenať: tento fakt nového stvorenia je kľúčom k pochopeniu mnohého, čo sa veriacim z reformácie zdá na katolíckom a pravoslávnom chápaní Márie a jej postavenia v diele spásy nepochopiteľné.

Vráťme sa k Márii. Význam skutočnosti, ktorú anjel zvestoval, ďaleko presahuje slová anjela, hoci v zárodku je v týchto slovách obsažený. Naozaj, keby sme chceli plne vystihnúť zmysel udalostí v Nazarete, museli by sme tu napísať prehľad celého požolstva Písma. Starý svet a starý človek, narušené hriechom, sú odsúdené na zánik, prichádza nový Adam, nové stvorenie, Syn Boží, nebeský, nepoškvrnený, v ktorom je všetka plnosť Božieho bohatstva a v ktorom sa Bohu zapáčilo zjednotiť a pretvoriť všetko, čo je na Nebi a na Zemi. Ale ak kedysi osud prvého človeka, či ľudstva vložil Boh takrečeno do rúk jednej ženy, tak aj teraz, tu stojí pri počiatku nového stvorenia Mária, nová Eva a Svätý Všemohúci Boh jej zvestuje svoj zámer a čaká takrečeno na jej odpoveď.

Táto sada myšliek nie je nová: paralela medzi Adamom a Ježišom Kristom, Evou a Máriou, prvým a druhým stvorením naznačená Pavlom bola prepracovaná a mnohokrát opakovaná Otcami kresťanského staroveku.

Eva na Božie slovo odpovedala neposlušnosťou, pretože, zatúžila byť ako bohovia. Mária, vyvolená za matku Boha, odpovedá prostým aktom poslušnosti z viery, pretože chce byť služobnicou Pána.

Všimnime si motiváciu a reakciu Márie. Je jej zvestovaná radosť a neskôr bude jasat celá jej bytosť, ale jej reakcie nie je výbuchom radosti. Jej poslanie bude zdrojom nesmierneho utrpenia. Už teraz len pomyslenie na Jozefa muselo by ju naplniť úzkosťou: Ako príjme Jozef fakt jej počatia? Buď jej veriť? Ale v jej odpovedi niet ani stopy po strachu. Odpoveď Márie nie je prejavom ani radosti, ani obáv, ale poslušnosti a viery. Mária jednoducho verí a poslúchne Bohom dané slovo a to je všetko.

Mária neprosila o znamenie ako Zachariáš. Duch Boží jej bol taký blízky, že rozpoznala jeho slovo, takrečeno podľa hlasu. Napriek tomu na takého znamenie poukázal sám anjel v zázračnom počatí Alžbety - a ona sa ponáhľala k nej.

/Pokračovanie v budúcom čísle. /

9. apríla...SV. MÁRIA, KAJÚCNICA

Máriasa narodila v Egypte. Keď zavŕšila 16 rokov, odišla proti vôli svojich rodičov do Alexandrie, bohatého obchodného mesta, hovieť tam hriechnym a divokým žiadostiam tela. Celých 17 rokov tu viedla život nerajvýš hanebný, všetko jej dychtenie a pachtenie smerovalo len k užívaniu rozkoží telesných, pre krásu cnosti nemala zmyslu, pohŕdala Bohom a jeho zákonom. Jedného dňa videla množstvo ľudí nastupovať na loď. Na otázku :kam idú? dostala odpoveď, že putujú do Jeruzalema, zúčastniť sa tam v chráme Božieho Hrobu na sviátnosti povýšenia sv. Kríža. Tu jej prišla na um myšlienka ísť s nimi, ne však preto, aby sa klaňala Vykupiteľovi, ale aby medzi množstvom pútnikov sa svojím telom kupčila. I vstúpila skutočne na loď a ohavnosť svojej ako cestou, tak i v meste Jeruzalema nehanobne prevádzala. Keď nastal slávnostný deň, chcela ísť teiž do chrámu Božieho. Ale keď chcela vojsť dnu, neviditeľná ruka ju niekoľkokrát zdržala. Čo si mala teraz počať, aby odčinila svoje hriechy? S vrócnou pobožnosťou sa modlila k Panne Márii o zmilovanie. Celý svoj život zasvätila Bohu. Kajúčne sa vyspovedala z hriechov, prijalanajav. Sviatoť a vykročila na púť, kde chcela stráviť svoj život. I žila tam 48 rokov v pokání. Fritom však musela neustále zápasit' spokúčeniami a sponenkami.

Bože, na prímluvu sv. Márie, kajúcnice, smiluj sa nad nami!

16 apríla....SV. JOACHIM, VYZNAVAČ

Narodil sa v r. 1258 v meste Siene v Itálii z rodičov majetných a bohabojných. Už od detstva sa vyznačoval svojou zvláštňou úctou k Rodičke Božej. Ako chlapec posteival na každú stredu a piatok a hovorieval toľmer len o vznešenostiach a cnosťach Matky Božej. Ehlieb svoj delieval medzi chudobných, i šaty neraz daroval nádsnym. Bäte nemal ani 15 rokov a ve celom meste si ho vážili pre jeho postenie a umŕtvovanie. Vedele sa, že najmä počas 40 dňovího pôstu každú noc trávil v modlitbe. Keď na pokyn Panny Márie vstúpil do rádu ctihodných Servitov, celá rodina sa tomu protivila, ale on si to vydobyl. Zauiekolko týždňov bol Joachim najhorlivejším členom rádu. O niekoľko rokov, keď bol vysvätený za kňaza, hrmali sa k nemu ľudia o duchovnú poradu, pomoc a ochranu vo všetkých potrebách. Jemu sa ale úcta, ktorú mu preukazovali, zdala obťažňou, cítil sa byť nehodným takého vyznačovania. Preto prosil svojich predstavených, aby ho preložili do druhého vzdialenejšieho mesta. Sotva sa však o tom dozvedeli mešťania, prosili ho, aby aj naďalej ostal ich vodcom a doviedli ho opäť do mesta. Celé dni prosieval Joachim Boha o poníženosť a skromnosť, o nejaké navšívienie, aby jeho dnosť dostala oporu. A hľa, raz Joachima zavolali ku chorému, ktorý mal epilepsiu. On vróčne prosil preblesslavenú Pannu, a nemocný sa uzdravil. Nemoc však prešlana neho, taže ňou trpel až do smrti. Na Zelený Štvrtok r. 1305 mu Boh vo sne oznámil, že sa blíži hodina jeho smrti. On len prosil o milosť, aby mohol umriet na Veľký Piatok, v hodinu smrti Spasiteľovej. Keď odspievali psalm, vypustil dušu.

Potešujet' nás, ó Bože, výročňou pamiatňou svojho svätého vyznavača Joachima, rád nás dopriať milosti, aby sme tento vzor kresťanskej čnosti nasledovali. Amen.

KTORÝ SLÁVNE ZMŔTVYCH VSTAL...

Slzy láskosti a slzy oddanosti...

Mária Magdaléna patrí medzi najvernejších. Kevieme, kde boli tí, ktorých Pán Ježiš vzkriesil, závažne uzdravil, masýtil. Pri križi neboli ani protestovať, ani prejavíť svoj súcit. Ale bola tam tá, na ktorej sa vykonal zázrak uzdravenia. Okrem matky je tu Ján a Magdaléna - nevinnosť a pokánie. Kajúdnici majú u Pána Ježiša akési prednosť. V nebolu ráno Mária Magdaléna sa ponáhla k hrobu vyplakať sa. To hovorí sv. Písmo. Nie je to trochu málo? Zdá sa, že slzy sú čosi viac, akčo výsledok fyziologického procesu. Prvý raz jej priniesli odpustenie a teraz jej prvej spomienki všetkých prinášajú radosť z víťazstva.

Pri tejto myšlienke, ponáhľam sa i ja k hrobu Pána Ježiša so slzou láskosti, že nie som taký, akého sa chceš mať a so slzou oddanosti. Cez tieto dve slzy vidím lepšie Pána Ježiša i seba. Ani jedno stretnutie s Pánom, čo i len v myšlienke, neostane bez obohatenia duše.

Strach a nádej...

Pri Spasiteľovom hrobe stoja na stráži strach a nádej. Strach tých, ktorí ho ukrižovali a nádej tých, ktorí v neho uverili. Zvíťasila nádej. Teda nebolo márne to, čo sa dialo až po ten sepečtený hrob. Víťazstvo prichádza vždy až na konci. Hrob nie je priepať, v ktorej beznádejne miznú ľudské osudy. Hrob je brána, v ktorej umiera zasiate zrno, aby vzišlo v novej podobe. A pre túto nádej sa vylatí postaviť proti posmochu nerozumných ľudí a vylatí sa postaviť proti vlastnému pohodliu a vášni, čo je ešte väčšie. Nad ľudským hrobom stojí strach neveriacich a nádej veiračoch. Hľadia na seba s nevyslovenou otázkou kto má pravdu..

Prázdny hrob Kristov dáva jaami odpoveď...

Vernosť i opúšťanému Ježišovi...

Ženy idú v nedeľu ráno dokončiť pohrebné obrady prerušené sobotným odpočinkom. Idú pomazať Pánovo telo. Nie, nebola to zvedavosť, čo ich viedla. Pravdepodobne ani nie myšlienka na možné zmŕtvychvstanie. Bola to len oddanosť Učiteľovi, ktorého mali rady a od ktorého ich nevedel odvrátiť ani tragický koniec na križi. Vernosť a oddanosť v čase poníženia a potupy, to je pravá vernosť. A tak málo je jej na svete. Byť pri Pánovi Ježišovi v čase, keď si ho všetci utievajú, a tým o nás je ľahké. Ostať pri ňom vtedy, keď sa všetci rozutekajú, a keď zrádajú i tí najvernejší, o takej vernosti už nemôžme pochybovať. Táto doba oddeľuje čisté zlato od hlíny. Prípúta sa aspoň touto modlitbou, týžte rozjímavá k Pánu Ježišovi. Možno, že sa tak naučím byť verný aj ľuďom, mojím bratom, práve v hodine ich opustencosti a poníženia.

Chlajúca viera v zmŕtvychvstalého...

Zmŕtvychvstanie sa napriek všetkým prorockým predsa len zdálo neuveriteľné. Tomáš si dokonca hiadal dotknúť sa rán, prv než uverí. "Že si videl, Tomáš, uveril si. Blahoslavení, ktorí nevideli a uverili."

Prečo máme takú malú účasť na tomto tajemstve? Akí by sme chceli všetko vziať do vlastných rúk a ohmatať. A predsa je bezpečnejšie veriť svojmu Bohu ako svojim

zmyslom a svojou rozumu. Veď vlastne viera sa nikdy neprotiví rozumu. Ale má tajomstvá, ktoré rozum prevyšujú. Či je len to možné, čomu ja rozumiem? Je užitočné vzbudzovať si vieru: "Verím Pane, pomôž mojej nedôvere. Pomôž mi prekonať malicherné pochybnosti. A keď už chceš silou - mocou vložiť svoje prsty do každého tajomstva, je tu najkrajšie tajomstvo-tvoja láska, tvoje rany. Pán môj a Boh môj..."

O čom hovorí Kristov prázdny hrob?

Či smrť na križi je tagická koncom, neúspechom alebo milosťou, o tom rozhodlo až zmŕtvychvstanie. Prázdny hrob je najlepším vysvetlením križa. Keby Kristus nebol vstal zmŕtvych, márnou by bola naša viera. To, či smrť je koniec všetkého, alebo začiatok nového života, to mení zmysel celého života. Ďakujem Ti, Pane Ježišu, za tvoje zmŕtvychvstanie. Ono je zárukou aj nášho zmŕtvychvstania. Chápeš už, že nie som kandidátom zánku, ktorý každý deň súfalo stráca pôdu pod nohami, ale som staviteľom nového života. Stojí to za to prinášať sa, usopierať si, aj trpieť. Ďakujem ti za tie malé utrpenia, ktorými si ma odčiniť svoje viny. Ďakujem ti za tie slzy, ktorými si pripravuješ budúce šťastie. Tvoj prázdny hrob naplna nádejou aj môj budúci hrob a robí z neho bránu do večného šťastia.

ČASŤ APOŠTOLÁTU MOBLITEJ NA MESIAC APRÍL

Aby sa postupne a rovnomerne zmenšoval počet jadrových i konvenčných zbraní a aby sa vykonávala účinná kontrola nad obchodovaním so zbraňami.

Srdce Ježišovo, daj svätosť a vytrvalosť všetkým, ktorých si povolalo.

AK CHCEŠ BYŤ DOBRÝM, NAJPRV SA DOBRÍVAJ, ŽE SI Zlý. /Epiktetos/

DROBNÉ OZNAMY:

Plátokopič vyzýva svojich čitateľov, aby prispeli svojimi príspevkami. Je to časopis nás všetkých a bez vašich prídinkov mu hrozí, že stratí význam a prestane vychádzať. Mal by informovať predovšetkým o živote nás, všetkých, našej farnosti, o našich názoroch. Preto neváhajte a chopte sa pera! Už teraz sa tešíme na vaše zaujímavé potrehy, či akúsenosti. Nezáleží na rozsahu, tónu, ba ani gramatickej správnosti. /my to opravíme/ Váš Plátok

DÚŠOK SMIECHU NA ROZLÚČKU

Žena vraví mužovi, ktorý veľa fajčí:

- Keď budeš tak veľa fajčiť, nedožiješ sa staroby!
- Čo to táráš, -vraví jej muž,-môj otec má osemdesiat rokov a stále fajčí.
- Ale keby nefajčil, mal by už najmenej sto!
